Prima instanță: Judecătoria Chișinău, (sediul Centru), judecător Alexandru Mardari

Dosarul nr. 2r-1733/25
PIGD: (2-25049690-02-2r-03092025)

D E C I Z I E

17 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Martînov Alisa în interesele lui Frunze Ion, Șeptelici Oxana și Frunze Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Autoritatea Națională de Integritate împotriva lui Frunze Ion, Șaptelici Oxana și Frunze Andrei, cu privire la confiscarea averii nejustificate,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 5 mai 2025, prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii înaintată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Autoritatea Națională de Integritate împotriva lui Frunze Ion, Șaptelici Oxana și Frunze Andrei, cu privire la confiscarea averii nejustificate,-

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 8 aprilie 2025, Autoritatea Națională de Integritate a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată împotriva lui Frunze Ion, Șaptelici Oxana și Frunze Andrei cu privire la confiscarea averii nejustificate.

Concomitent cu depunerea acțiunii, Autoritatea Națională de Integritate, în scopul asigurării acțiunii, a formulat o cerere cu privire la aplicarea măsurilor asiguratorii, prin care a solicitat interzicerea pârâtului Frunze Andrei să vândă, doneze, gajeze, constituie un drept de ipotecă ori în alt mod să înstrăineze dreptul de proprietate asupra bunului imobil deținut cu drept de proprietate de către Frunze Andrei și anume, construcția cu nr. cadastral ***** amplasat în *****, cu valoarea estimativă de 557446 mii, potrivit datelor e-cadastru.

În motivarea cererii cu privire la aplicarea măsurilor asiguratorii a acțiunii a specificat că, diferența substanțială în mărime de 500 049, 31 lei apărută la data 07.11.2016 s-a format în urma edificării construcției cu nr. cadastral *****

A afirmat că, pârâtul Frunze Ion și pârâta Șapțelici Oxana au obținut dreptul de proprietate a terenului cu nr. cadastral ***** în temeiul contrarului de vânzare-cumpărare a terenului *****din 23.01.2015. Terenul sus menționat este format din 2 construcții: depozit cu suprafața de 455.6 m.p. și construcția comercială cu suprafață de 283,3 m.p.

În contextul celor reliefate, menționează că, că pârâtul Frunze Ion și pârâta Șapțelici Oxana au donat majoritatea bunurilor deținute în proprietate către fiul lor Frunze Andrei. Aceste donații sau efectuat în urma menținerii actului de constare nr. ***** prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2024. Fapt ce demonstrează intenția pârâților Frunze Ion și pârâta Șapțelici Oxana de eschivare de la o eventuală executare a hotărârii judecătorești privind confiscarea averii nejustificate.

La fel a accentuat că, aplicarea măsurii asiguratorii fiind o măsură necesară prin aplicarea sechestrului pe bunului imobil: construcție cu nr. cadastral ***** amplasat în mun. *****, str. Unirii, 55, aflată în proprietatea pârâtului Frunze Andrei (fiul lui Frunze Ion și Șaptelici Oxana, care la momentul controlului privind respectarea regimului juridic al averii și intereselor personale era membru de familie, iar controlului fiind extins inclusiv și asupra acestuia).

Astfel, a solicitat aplicarea măsurii asiguratorii asupra bunului imobil construcția cu nr. cadastral ***** amplasat în *****, cu valoarea estimativă de 557446 mii prin interzicerea pârâtului Frunze Andrei să vândă, doneze, gajeze, constituie un drept de ipotecă ori în alt mod să înstrăineze dreptul de proprietate asupra bunului imobil deținut cu drept de proprietate de către acesta.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 5 mai 2025, s-a admis cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către Autoritatea Națională de Integritate, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Autoritatea Națională de Integritate către Frunze Ion, Șaptelici Oxana și Frunze Andrei cu privire la confiscarea averii nejustificate. S-a aplicat sechestru asupra bunului imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în *****, cu valoarea estimativă de 557446 mii lei deținute cu drept de proprietate de Frunze Andrei, domiciliat mun. Chișinău,*****

Pentru a dispune astfel, prima instanță a constatat că, cerința de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii formulată de reclamanta Autoritatea Națională de Integritate, este întemeiată pe motiv că, reclamanta a executat sarcina expunerii motivelor de asigurare în corespundere cu scopul indicat în normele procedurale sus enunțate.

La fel a relevat că, la caz, se constată existentă o prezumție legitimă dincolo de orice dubii rezonabile că neasigurarea acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantului, or valoarea creanței, precum și eventualele acțiuni de înstrăinare a bunurilor, indiferent de motivul acțiunii, permit a concluziona iminența sechestrului asigurator.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 20 august 2025, avocatul Martînov Alisa în interesele lui Frunze Ion, Șeptelici Oxana și Frunze Andrei, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 5 mai 2025, prin

care a solicitat casarea integrală a încheierii recurate cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie respinsă ca neântemeiată cererea de aplicare a măsurilor de asigurare.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, avocatul Martînov Alisa în interesele lui Frunze Ion, Șeptelici Oxana și Frunze Andrei, reiterând circumstanțele de fapt ale cauzei, a indicat suplimentar că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, pe care o consideră neîntemeiată și ilegală.

La fel a consemnat că, intimatul a înaintat cerințele de aplicare a măsurii de asigurare, fără a justifica existența eventualelor dificultăți judecătorești sau a faptului că neaplicarea acestora ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art. 174 Codul de Procedură Civilă.

A mai relatat că, afirmațiile intimatului sunt strict declarative, în situația în care recurentul nu a abordat un comportament de rea-credință și nu intenționează să împiedice, executarea unei hotărâri judecătorești.

A relevat că, prima instanță trebuia să verifice necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Iar această necesitate apare doar când există pericol de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, ori de proastă administrare a averii.

La fel a evidențiat că, la examinarea cererii, instanța urma să verifice raționalitatea și temeinicia motivelor, precum și riscul de prejudiciu pentru reclamant dacă nu se aplică măsurile. Importanța măsurilor constă în protejarea drepturilor reclamantului atunci când pârâtul poate acționa cu rea-credință și poate îngreuna sau face imposibilă executarea hotărârii favorabile.

În esență a indicat că, intimatul nu a prezentat nici o probă care ar demonstra un pericol rezonabil precum că recurentul ar întreprinde măsuri privind eschivarea de la executarea eventualei hotărâri judecătorești.

A subliniat că, la caz, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare nu se justifică și au fost neîntemeiate. De asemenea, a precizat că, intimatul nu a probat și nici demonstrat incidența nici unui risc de eschivare a recurentului de la executarea unei hotărâri sau de la întreprinderea unor măsuri în scopul dat.

De asemenea a afirmat că, recurentul va executa benevol și cu bună-credință o eventuală hotărâre judecătorească definitivă. Intimatul nu a probat imposibilitatea ulterioară a executării, limitându-se la afirmații abstracte privind, presupusa, reaua-credință a reclamanților.

Astfel a concluzionat că, în cazul dat, nu persistă motive temeinice justificate pentru aplicarea măsurii de asigurare, or, afirmațiile din cererea de asigurare nu au fost confirmate prin dovezi care justifică scopul acestei măsuri. Orice demers sau cerință înaintată instanței, necesită a fi argumentată atât în fapt cât și în drept, cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, ori eventualele temeiuri faptice necesită a fi justificate prin careva indici sau probe, fiind declarative, prin urmare neîntemeiate, necesitând a fi respinse.

Prin referința depusă, Autoritatea Națională de Integritate a menționat că, pretenţiile şi argumentările formulate de către partea recurentă au un caracter declarativ,

cererea de recurs nu este susţinută de argumente legale relevante, poziţia acestuia fiind vădit neîntemeiată şi lipsită de careva suport juridic.

A afirmat că, în tot cuprinsul cererii de recurs, avocatul Martînov Alisa în interesele lui Frunze Ion, Frunze Andrei, Şeptelici Oxana, nu s-a referit decât la circumstanţele de fapt care de altfel au fost apreciate şi poziţionate corect de către Judecătoria Chişinău, (sediul Centru), recurentul nu a invocat nici o încălcare esenţială sau aplicare eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de Codul de procedură civilă, or, toate aceste aspecte au fost elucidate pe deplin de către instanţa de fond.

În continuare a specificat că, aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii este impusă de necesitatea garantării executării efective a hotărârii judecătoreşti ce urmează a fi pronunţată în cauza privind confiscarea averii nejustificate, în temeiul art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit căruia judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea ori neaplicarea măsurilor de asigurare, la cererea participanţilor la proces. Măsura poate fi solicitată şi admisă în orice etapă a procesului civil, până la momentul în care hotărârea judecătorească devine definitivă, atunci când există riscul real ca neaplicarea ei să facă imposibilă sau iluzorie executarea acesteia.

Subsidiar, a accentuat că, recurenţii/pârâţii Frunze Ion şi Şaptelici Oxana ulterior au donat majoritatea bunurilor deţinute în proprietate către fiul lor, Frunze Andrei. Aceste donaţii sau efectuat în urma menţinerii Actului de constatare nr. ***** prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 4 martie 2024. Fapt ce demonstrează intenţia pârâţilor Frunze Ion şi Şaptelici Oxana de eschivare de la o eventuală executare a hotărârii judecătoreşti privind confiscarea averii nejustificate. Astfel, aplicând prevederile legale enunţate, având în vedere că suma care se solicită de a fi încasată este considerabilă, în scopul preîntâmpinării de către pârâţi a acţiunilor în vederea înstrăinării bunurilor sale, care ar putea constitui obiect al executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti, ceea ce va face imposibilă executarea acesteia.

În același timp, a relevat că, aplicarea măsurii asigurătorii fiind o măsură necesară prin aplicarea sechestrului pe bunului imobil: construcţie cu nr. cadastral ***** amplasat în *****, aflată în proprietatea pârâtului Frunze Andrei (fiul lui Frunze Ion şi Şaptelici Oxana) care la momentul controlului privind respectarea regimului juridic al averii şi intereselor personale era membru de familie, iar controlul fiind extins inclusiv şi asupra acestuia.

A mai indicat că, Autoritatea Naţională de Integritate, respectând art. 177 alin. (1) şi alin.(2) Cod de procedură civilă, a prezentat motivele şi circumstanţele pentru care s-a solicitat aplicarea măsurii asigurătorii asupra bunului imobil construcţia cu nr. cadastral ***** amplasat în *****, cu valoarea estimativă de 557446 mii prin interzicerea pârâtului Frunze Andrei să vândă, doneze, gajeze, constituie un drept de ipotecă ori în alt mod să înstrăineze dreptul de proprietate asupra bunului imobil deţinut cu drept de proprietate de către acesta.

La fel a punctat că, aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii reprezintă un instrument esenţial de protejare a interesului public, în contextul atribuţiilor Autorităţii Naţionale de Integritate de a asigura recuperarea şi reintegrarea în patrimoniul statului a

valorilor dobândite în mod nejustificat. Lipsa unor măsuri preventive ar periclita în mod serios eficienţa procedurii de confiscare şi ar crea premisele unei prejudicieri ireversibile a interesului general.

Subsecvent, a indicat că, măsura asiguratorie are, prin urmare, un caracter provizoriu şi preventiv, nefiind de natură să prejudicieze dreptul de proprietate al pârâtului şi al membrului de familie al acestuia, ci doar să împiedice diminuarea nejustificată a patrimoniului până la soluţionarea definitivă a cauzei.

În definitiv a concluzionat că, pentru asigurarea finalităţii acţiunii şi a eficienţei procedurii judiciare, Autoritatea consideră imperios necesară dispunerea măsurii de interdicţie de înstrăinare asupra bunului indicat, până la concurenţa valorii acţiunii principale, respectiv 500 049,31 lei. Aplicarea acestei măsuri nu echivalează cu recunoaşterea caracterului ilicit al averii dobândite, ci serveşte exclusiv ca mecanism de prevenire a unei eventuale imposibilităţi de executare a hotărârii de confiscare, garantând astfel eficienţa procesului şi respectarea principiului proporţionalităţii.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, *Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, reține că din lucrările dosarului urmează că încheierea primei instanțe a fost pronunțată la data de 5 mai 2025, însă la materialele cauzei lipsesc date privind momentul comunicării acesteia recurenților.

Corespunzător, Colegiul conchide că recursul declarat de către avocatul Martînov Alisa în interesele lui Frunze Ion, Șeptelici Oxana și Frunze Andrei la 20 august 2025 a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neântemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *‚recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

În temeiul art. 175 alin. (1) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept*: *a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.*

Conform alin. (2) a articolului indicat, *judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.*

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii”.*

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Colegiul notează că, prin acțiunea înaintată, Autoritatea Naţională de Integritate a solicitat confiscarea averii nejustificate constatată prin actul de constatare nr. *****, în mărime de 500 049, 31 lei (cinci sute patruzeci și nouă, 31 bani) MDL, deținută de către Frunze Ion, împreună cu membrii familiei Șaptelici Oxana și Frunze Andrei.

Colegiul civil reține că, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite solicitarea reclamantei privind aplicarea măsurilor asiguratorii prin aplicarea sechestrului asupra bunului imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în *****, cu valoarea estimativă de 557446 mii lei deținute cu drept de proprietate de Frunze Andrei, domiciliat mun. Chișinău, str. N. Dimo 7/3, ap.89, necesitate determinată de particularitățile obiectului litigiului în sensul invocat de către reclamant, constatarea căruia urmează a fi realizată în procesul de examinare a cauzei în fond.

Or, în situația creată, Autoritatea Naţională de Integritate nu dispune de nici o garanție reală de rambursare a sumei pretins a fi încasată de la pârâți, existând probabilitatea cauzării unui prejudiciu în contextul *periculum in mora*, adică pârâții ar putea să întreprindă măsuri ce ar duce la dispariția, degradarea, înstrăinarea, risipirea sau proasta administrare a bunurilor sale, în scopul eschivării de la executare, ce va duce indubitabil la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești în viitor.

Instanța de fond, adoptând soluția respectivă, a reieșit din obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei, volumul și cuantumul pretențiilor, comportamentul pârâților, urmare a acestor date, corect concluzionând existența riscului de a nu fi executată eventuala hotărâre.

Astfel, la caz, măsurile de asigurare sunt proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâților sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului, scopul acestora fiind de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate.

Reținând aceste circumstanțe, Colegiul civil notează că, asigurarea acțiunii este un instrument important care după natura sa contribuie la protejarea drepturilor

participanților la proces și în așa sens asigură eficiența justiției, urmărind astfel scopul de a asigura executarea actului judecătoresc pronunțat, precum şi să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea examinării cauzei în instanța de judecată.

Prin urmare, Colegiul nu va accepta motivele invocate de avocatul Martînov Alisa în interesele lui Frunze Ion, Șeptelici Oxana și Frunze Andrei, cu privire la netemeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or, cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii este întemeiată, din considerentul că, în cererea înaintată, reclamanta a argumentat și justificat existența indicilor, că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii solicitate ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art. 174 Cod de procedură civilă, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, și anume ce ar rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului.

În acest sens, Colegiul consideră ca fiind eronat argumentul reprezentantului recurenților cu privire la aceea că, reclamanta nu a justificat existența indicilor precum că neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art. 174 Cod de procedură civilă, or, în speță cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii este una motivată, corespunde obiectului acțiunii, iar neaplicarea măsurii de asigurare corespunzătoare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti, devenind astfel o hotărâre iluzorie ce nu va putea fi executată.

Este de menţionat, că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

De asemenea, Colegiul civil apreciază ca fiind neîntemeiate și declarative afirmațiile reprezentantului recurenților precum că, intimatul/reclamant nu a prezentat probe care ar confirma imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, precum și reaua-credință a pârâtului, or acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor în conformitate cu art.130 Codul de procedură civilă și respectării prevederilor art.121, art.122 Codul de procedură civilă.

La fel, instanța de recurs reține ca fiind nefondate și lipsite de pertinență alegațiile recurentului vis-a-vis de netemeinicia actului judecătoresc contestat, or, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere, nu pot duce la admiterea recursului, constituind niște argumente ce țin de fondul cauzei.

În rest, instanța de recurs constată caracterul formal și neîntemeiat al cererii de recurs, fără a da apreciere faptelor puse la baza concluziilor primei instanțe, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În consecinţă, instanţa de recurs, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menţionat că „... art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes", consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în recurs, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanţe.

În această ordine de idei, Colegiul civil consideră că, judecătorul la aplicarea măsurilor de asigurare din speță corect a apreciat asupra existenței unor probe utile care în mod cert creează unui observator obiectiv dubii serioase și rezonabile privind pericolul de a fi imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, inclusiv prin prisma comportamentului de rea-credință a pârâtului, cel puțin deduse din înscrisurile anexate la dosar.

În așa mod, raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate, Colegiul judiciar consideră că, în speță se întrunesc temeiurile stabilite de cadrul legal pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în contextul în care în condițiile speței există riscul imposibilității executării hotărârii judecătorești.

În acest context, Colegiul reţine că, potrivit jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, procedura de executare este interpretată prin prisma dispozițiilor art.6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, dreptul la justiție garantat de această normă protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărârilor judecătorești (cauza Burdov c. Rusiei, din 07.05.2002, Ruianu c. României din 17.06.2003, etc.).

De altfel, admiterea cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, nu privează pârâtul de dreptul, într-o eventuală respingere a acțiunii, de a solicita reparația prejudiciului cauzat prin măsurile de asigurare a acțiunii, în temeiul art. 182 al Codului de procedură civilă.

În cumulul celor expuse, Colegiul conchide că, în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite cererea depusă de Autoritatea Naţională de Integritate cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 5 mai 2025, prin care s-a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Martînov Alisa în interesele lui Frunze Ion, Șeptelici Oxana și Frunze Andrei.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 5 mai 2025, prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii înaintată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Autoritatea Națională de Integritate împotriva lui Frunze Ion, Șaptelici Oxana și Frunze Andrei, cu privire la confiscarea averii nejustificate.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu